

Adoratorki Krwi Chrystusa

Na Twoje Słowo

Na Twoje Słowo, Panie

Twoi wierni rozpoczęli dzieło
prorocy przepowiadali orędzie,
mimo znaków, nie rokujących
które im powierzyłeś, nawet sukcesu.
kiedy nikt ich nie chciał słuchać.

Na Twoje Słowo, Panie

Było ono drogą i mostem,
niektórzy powrócili z Babilonu
drogowskazem i światłem,
do ziemi obiecanej.
pewnością w ciemnościach,
Zawierzyli wbrew nadziei siłą w destrukcji.
Twojemu Królestwu.

Na Twoje słowo, Panie

Abraham, udał się do kraju obcego.
Maryja powiedziała swoje Tak
Mimo niepewności i braku
rankiem przy zwiastowaniu
ludzkich horyzontów, udał się
i wieczorem pod krzyżem.

w drogę, gotowy poświęcić

Na Twoje Słowo, Panie

swojego jedyne go syna;
świadkowie wiary
całkowicie oddając się w Jego
wyruszyli w drogę i udali się rękę.
tam, gdzie iść nie chcieli.

Na Twoje Słowo, Panie

Stracili swoje życie i znaleźli Mojżesz udał się do
Faraona,
je na nowo w Tobie.

rozmawiał z mężczyznami i

Na Twoje Słowo, Panie...

kobietami, którzy mieli zamknięte
Nie pozwól mi być głuchą
uszy na słuchanie.

Na Twoje słowo!

Wyprowadził
przez pustynię
swoją niepewny łód z niewoli.

Spis treści

Od Wydawcy

Na Twoje Słowo

Od Zarządu Generalnego

Wielokulturowość jest drogą

Ze Świata ASC

Barwy wielokulturowości
Odnowiony Dom Generalny
Nad tolerancją
Dzień skupienia dla starszych sióstr
Ceremonia klasyfikacyjna do Szkoły Amani Girls
Wcielenie Córek Maryi Naszej Opiekunki
Międzynarodowy charyzmat ASC

W Zgromadzeniu

Kalendarz Zarządu Generalnego
Powróciły do Domu Ojca

Od Zarządu Generalnego

Nie ma drogi ku wielokulturowości, wielokulturowość jest drogą

Jest poniedziałek 24 października, wraz z s. Dani, uczestniczyliśmy w ciekawej konwersacji zorganizowanej przez Międzynarodową Unię Wyższych Przełożonych Generalnych, nt: „Wyzwanie wielokulturowe w życiu konsekrowanym”. Siostra Maria Theresa Hornemann, Przełożona Generalna Sióstr Misjonarek

Ducha Świętego, podzieliła się bardzo ważną refleksją, dotyczącą jednego z wyzwań, które jest przyjmowane przez życie konsekrowane z entuzjazmem: to wielokulturowość. Często dziękujemy Panu za różnorodność! Bóg Ojciec, w swojej nieprawdopodobnej fantazji, każdą osobę stworzył inną od drugiej... połączone, niepowtarzalne i bardzo kochane. Jednak wiemy, że różnice są też źródłem trudności. Nie tylko w naszych wspólnotach i zgromadzeniach, ale i w dzisiejszym świecie wielokulturowym. Wielokulturowość w której żyjemy w świecie zglobalizowanym jest każdego dnia wezwaniem, ale też ogromną okazją.

Większa część uczestników pochodziła ze zgromadzeń mających członków różnych narodowości i kultur. Bardzo interesujące było dzielenie się i poznanie od wewnątrz tej samej drogi przemiany. Wspólnota międzynarodowa Domu Generalnego

jest doświadczeniem bardzo ważnym, gdzie na co dzień doświadczamy błogosławieństwa

wspólnoty życia, ale też wyzwań. Żyjemy razem jako członkinie różnych narodowości i jesteśmy od zawsze wspólnotą międzynarodową. W tych ostatnich latach, ponaglane przez pewną globalną refleksję, temat wielokulturowości stał się jeszcze ważniejszy dla nas. Słowo

międzynarodowość zostało zastąpione przez wielokulturowość, bo wiemy, że również członkowie tej samej narodowości mają różne kultury.

Kultura jest pewnym sposobem życia charakterystycznym dla jakiejś grupy, posiada swoje symbole, znaczenia i schematy zawarte w symbolicznych rękopisach; jest to pewna wspólnie podjęta strategia na rzecz ekologii i korzystania z zasobów. Musimy rozróżnić, że kultury się uczy, dzieli się nią, jest pewnym dynamicznym procesem pomagającym nam widzieć świat różnymi oczyma.

Tematy, które zgłębialiśmy uświadomiły nam, że trzeba nam się wyzbyć uprzedzeń dotyczących innych kultur; musimy zatem wziąć pod uwagę, że istnieją istotne i widoczne aspekty kulturalne (język, sztuka, pokarm, mowa ciała) i inne głębsze, które z trudem zauważamy (wartości, tradycje, uprzedzenia, obawy, marzenia, uczucia...). Generalnie te

ostatnie, jeśli nie są znane i jeśli nie ma prawdziwej świadomości jak są przeżywane, stwarzają duże opory. Kultura nie rodzi się, lecz się jej uczy i różnice powinny być traktowane jako ubogacenie a nie zagrożenie.

Od Zarządu Generalnego

Przyznajemy, że życie „W” i „Z” innymi kulturami pomaga nam wzrastać w świadomości własnej kultury i zrozumieć, że nie ma idealnej kultury i trzeba odróżnić to, co jest kulturą od tego co jest powierzchowne.

Jako osoby konsekrowane, powinniśmy czuć się wezwane do patrzenia na kulturę w świetle Ewangelii.

Ta konwersacja z pewnością dała motywację do innych refleksji, które przyjmujemy, aby pomóc nam we wzroście w jedności.

W Aktach KG 2017 stwierdzamy „przyjmujemy transformację dojrzewając w silnej woli, by

ić naprzód jako jedno ciało ... zobowiązując się do formacji międzynarodowej i międzykulturowej” (Akta KG 2017).
Możemy zatem zapytać:

1. Jakie dobro i trudności doświadczamy w naszych wspólnotach, grupach i zgromadzeniu, jeśli chodzi o międzykulturowość?

2. Co mi pomogło w życiu międzykulturowym?

Odpowiedzi, które damy z pewnością poszerzą horyzonty, często ograniczone naszym sposobem życia wielokulturowością. Małe kroki w kierunku wspólnych horyzontów...

s.. Nadia Coppa, ASC

Ze Świata ASC

*Wspólnota Międzynarodowa
Dom Generalny*

Kolory międzykulturowości międzykulturowości

Od października wspólnota domu generalnego zmieniła swoje oblicze. W miejsce poprzedniej administracji generalnej weszła nowa, ale też i zmieniła się grupa siostr ASC współpracujących we wspólnocie oraz goście. S. Giuseppina Di Niro, ekonomka domu generalnego w latach 2011-2017, została wybrana radną Regionu Włoch, stąd przeszła do domu regionalnego, do „San Givanni”.
Na jej miejsce

przyszła S. Kochurani Varghese, asc z Regionu Indie. S. Barbara Perali, asc została przeniesiona do wspólnoty domu generalnego, z zadaniem tłumaczenia oraz służenia pomocą w różnych posługach we wspólnocie. Siostry z innych Zgromadzeń, to nasi goście w kolejnym roku akademickim i pochodzą; z Beni: S. Laure i S. Fleur; z Korei: S. Pio; z Indii: S. Lucy i Włoch: S. Daniela; studiują one lub wykładają (s. Daniela) na fakultecie teologii w Rzymie, ale też w pełni są

włączone w nasze życie wspólnotowe. Natomiast członkinie asc „weteranki”, to s. Teresina Veronese, S. Lucia Lombardi, S. Marcia Kruse, S. Soccorro Moreina Rocha i S. Loreta Stipić, które nadal kontynuują swoją posługę we wspólnocie, czy to jako archiwistka, organistka, pomoc w portierni, załatwianie szybkich spraw w Dykasterii Watykańskiej oraz zakrystianki czy florystki.

W sumie jest nas 19, pochodzących z 7 narodowości.

Ze Świata ASC

W naszym spotkaniu programowania wspólnotowego zdecydowałyśmy, że wszystkie będziemy odpowiedzialne za dobrą jakość naszego bycia razem i docenimy wartości, które każda posiada, a to będzie służyło dobru wspólnemu. Już miałyśmy kilka okazji, by odkryć dary poszczególnych siostr i przekonać się, że nasze różnice nadają barw życiu i pozwalają widzieć rzeczy z innej perspektywy, dają też okazję do wzajemnego ubogacenia oraz otwarcia nowych horyzontów. W sposób szczególny przeżyłyśmy spotkanie, na którym dzieliłyśmy się refleksjami na temat wielokulturowości, które były zainspirowane przez S. Nadię i S. Beatrix z mitingu Wyższych Przełożonych (UISG). Na spotkaniu przy okrągłym

stole każda z nas została poproszona, by przyniosła jakiś przedmiot pochodzący z jej kultury. Ktoś przyniósł przedmiot charakterystyczny dla jej kraju, inna strój, jeszcze inna zdjęcia. Wszystkie stwierdziłyśmy,

że wewnątrz tych samych Narodowości istnieją łatwo zauważalne różnice. W tym momencie S. Nadia zaprosiła nas do głębszego wejścia i zobaczenia więcej od tego co jest powierzchowne. Każdy świat

kulturalny może być widziany jak iceberg (tł. góra lodowa): wystająca część iceberga jest o wiele mniejsza od tej ukrytej, dlatego statki muszą uważać, aby nie siadły na mieliźnie. W naszym życiu razem, nie możemy jedynie skupić się na różnicach językowych i zwyczajach, ale mamy jeszcze bardziej dzielić się naszym sposobem rozumienia wartości, tradycji, sensu autorytetu oraz posłuszeństwa, także tą samą zakonną konsekracją, która pozwoli wcielić w życie nasze dawanie-posiadanie i wymaga wciąż od każdej z nas wyrzekania się siebie, aby wspólnie tworzyć coś nowego.

Członkinie wspólnoty międzynarodowej

Odnowiony Dom Generalny

Po moim powrocie do domu generalnego i dość długiej nieobecności, miałam przyjemność zobaczyć go odnowionym i przerobionym. Pomieszczenia zewnętrzne, które są wynajmowane zostały na kilka miesięcy zamknięte, z powodu remontu, a teraz na nowo są dostępne.

Wspólnota międzynarodowa zyskała cztery pokoje z łazienkami, ma przytulną kaplicę do modlitwy wspólnotowej oraz stopniowo przywracana jest do użytku biblioteka.

Latem odświeżono biura i pokoje byłego zarządu gene-

ralnego, urządzone z gustem, w prosty sposób przesunięto meble tworząc kwadraty i wszystkie bibeloty rozwieszono w inny sposób. Jest inaczej i przytulnie. Instalacja telefoniczna i WI-FI teraz funkcjonują dużo lepiej i można wejść do Internetu z każdej części domu. Ponieważ ubiegłej zimy zostały całkowicie odnowione łazienki na trzecim piętrze oraz pomalowano i zmeliorowano suterene, można powiedzieć, że dom został bardzo odnowiony, stał się ładniejszy i komfortowy.

Z drugiej strony podwórza, gdzie wcześniej była

niedawna pojawił się szyld z napisem: Hotel San Giovanni, wkrótce otwarcie.

Jeśli kiedyś wrócę do domu generalnego, to mam nadzieję, że będę mogła wygodnie usiąść w bibliotece i przeczytać dobrą książkę, i zobaczyć naszych sąsiadów po drugiej stronie wejścia, zadowolonych z wysiłku i włączonych w uczciwą posługę również dla mieszkańców dzielnicy.

s. Patrizia Pasquini, asc

szkoła, prace postępują i pragniemy, aby zostały zakończone jeszcze przed zimą. Tymczasem, nad drzwiami wejściowymi do szkoły na via Taurasia, od

*Obszar Kontynentalny Ameryk
Region USA*

Ponad tolerancją

W kwietniu na Uniwersytecie Państwowym w Wichita odbył się zlot. Jego uczestnicy udekorowali drzewa różnokolorowymi wstążkami, a wszystko wyglądało bardzo ciekawie. S. Nylas Moser, była jedną z uczestniczek z pośród 50 członków wielobarwnego „chóru” Ponad Tolerancją. Przyniesiono do domu dużo kolorowych

wstążek. Kilka siostr dołączyło do tej akcji i

pomogło wiązać je do drzew wokół Centrum Wichita: S. Bernadine Wessel, Bok Soon Kim, Jeannie Bahr, Francela Bah, Mary Kevin Rooney, Denise Schwarz, Renee Kirmer i Ursula Schones. Greg Lohkamp, organizator tego zlotu, przyniósł jeszcze żółte wstążki i dołączył do pozostałych. Podczas tego symbolicznego gestu wiązania, S. Ursula czytała słowa Ruchu, jako znaku jedności: „Pozwólmy, aby nasza wspól-

nota szanowała wszystkie kolory ludzkości. Przywiążmy razem wstążkę czarną, brązową, białą, żółtą i czerwoną na jak największej liczbie drzew, jako znaku widocznej jedności”. Ruch Ponad Tolerancją powstał po zastrzeleniu w Charleston w kościele, 17 czerwca 2015, 9 osób uczestniczących we Mszy św. Organizatorzy z dwóch lokalnych parafii, uznali to wydarzenie za wielki sukces w mieście. Były przemowy

Ze Świata ASC

z pulpitu, symboliczny gest wstążek i okrągły stół nt. Ponad Tolerancją. Celem akcji tej akcji jest przemiana wspólnoty Kansas i całej Społeczności, która potrafi budować prawdziwe relacje sprawiedliwie i w prawdzie, z poszanowaniem każdej osoby. Pechowo, podczas tej krótkiej ceremonii słońce schowało się za chmurami.

s. Nylas Moser, asc

Rekolekcje dla sióstr starszych

Piśmie św. i na symbolach Triduum paschalnego, a w sposób szczególnie położono akcent na sakrament chorych, który jest umocnieniem na drodze z Chrystusem i w kierunku Jego. (Również Toby, kot, chciał obserwować nasze symbole z bliska!)

s. Sara Dwyer, asc

Siostry przebywające w domu odpoczynku Sant' Anna w Columbii przeżyły wyjątkowy tydzień rekolekcji, które przeprowadziła S. Sara Dwyer, pt. „Świadczyć drogę Krzyżową dzisiaj: czy jesteś w nią wciągnięta?” Prezentacja miała na celu połączenie procesu posuwającego się wieku sióstr z rzeczywistością „drogi krzyżowej” razem z Jezusem, Chrystusem, każdego dnia.

Wiele modlitw opierało się na

Obszar Kontynentalny: Afryka
Region Tanzania

Ceremonia rozdania dyplomów w Szkole Amani Girls

Dnia 11 listopada 2017 w Szkole Amani Girls Seconary Schol, odbyła się ceremonia kwalifikacyjna. 85 uczniów zakończyło w tym roku czwarty stopień szkoły. Gościem honorowym uroczystości był komisarz powiatu Manyoni i Ikungi, On. Miraji J. Mtaturu. Rodzice i pozostali goście schodzili się już od godz. 7.30 rano. Uroczystość rozpoczęto Mszą św., której przewodniczył ks. proboszcz z parafii pw. „Wniebowstąpienia Pańskiego”, O. Thomas Wambura. W koncelebrze uczestniczył też O. Eugene Nchimbi. W homilii O. Wambura zachęcał absolwentów, aby zachowywali się dobrze w czasie wakacji i w dalszym ciągu kontynuowali swoje studia. Chór utworzony z tych samych uczniów uświetnił całą uroczystość ładnym śpiewem i Msza św. była pięknie przeżyta.

Po Mszy, wszyscy goście wraz z nauczycielami i dyrekcją szkoły udali się do sali, gdzie odbyła się specjalna parada, przeprowadzona przez grono szkolne. Po odśpiewaniu hymnu narodowego i szkolnego, dyrygentka kierowniczką szkoły, pani Laura Nchupa, przywitała

wszystkich zaproszonych gości, rodziców, opiekunów, kadrę szkolną i uczniów. Przewodniczący rady szkolnej, pan Focus

Mushi przedstawił wszystkim gościom honorowego. Odbyły się liczne przedstawienia: wśród nich wykonano też taniec tradycyjny pod tytułem Guwernantka i szczepy Nyaturu. Uczniowie byli dumni ze swojej kultury, ale też i rodzice wraz z innymi gośćmi włączyli się do balu!

Celem każdej prezentacji było przekazanie jakiegoś przesłania dyplomowanym uczniom, przygotowującym się na wakacje. Uczniowie kończący szkołę uwieńczyli swoje wystąpienie pokazaniem kilku ważnych w ich edukacji szkolnej aspektów, ale też mówili o wezwaniach, które musieli podjąć podczas wszystkich lat szkolnych. Honorowy Gość też w kilku zdaniach wskazał młodym, aby dali dobry przykład po powrocie do swoich rodzin. Aby pamiętać, że teraz już poza dzwonkami szkolnymi, będą musieli sami zmierzyć się z wszystkimi nowymi wyzwaniem. Mówił też o rozwoju Szkoły Amani Girls i jak ważne jest zrealizowanie planu budowy nowej szkoły, na poziomie A/6. Ten projekt został dobrze przyjęty przez wielu rodziców i gości. Na zakończenie jego przemówienia, zaprezentowano kronikę szkolną pt. „Głos Of Amani”, którą można było kupić na zakończenie uroczystości. Dochód z jej sprzedaży zostanie przeznaczony na budowę nowej szkoły. Specjalny gość wręczył dyplomy uczniom kończącym szkołę. Niektórzy z nich otrzymali dyplomy za

osiągnięcia sportowe, za dyscyplinę i zaangażowanie w liturgii. Wreszcie wszyscy zostali zaproszeni na wspólny uroczysty obiad. Był to wspaniały dzień! Dziękujemy Siostram Adoratorce Krwi Chrystusa, które z wielką

miłością troszczą się i dobrze przygotowują naszą przyszłość. Niech Bóg im błogosławi.

Amani Girls' Secondary School

*Obszar Kontynentalny: Europa
Region Italia*

Wcielenie Córek Maryi Naszej Opiekunki do naszego Zgromadzenia

Pierwszego dnia 22 czerwca 2017, o godz 17.00, podczas Pierwszych nieszpórów z uroczystości Najświętszego Serca, w kaplicy Domu Regionalnego San Giovanni, w Rzymie przeżywałyśmy bardzo piękną celebry, której przewodniczył Jego Ekscelencja Ks. Bp Palmigniani, Bp Tivoli. Był to moment wzrostu i powiększenia dla nas Adoratorek Krwi Chrystusa, ponieważ dołączyły do naszego Zgromadzenia siostry Córci Maryi Naszej Opiekunki. Każdy krok i każdy szczególny moment dnia był dedykowany tym nowym siostram. Cała Wspólnota z San Giovanni przeżywała ogromną radość z tego połączenia. Byłyśmy bardzo wzruszone. To, co bardzo pozytywnie mnie poruszyło i nauczyło, to była odwaga, tak, odwaga tych sióstr, które z miłości do Pana i swojego powołania zdecydowały się zaryzykować, wyruszyć w drogę, czyniąc ten ważny krok, który z czegoś zrezygnowała, by coś wybrać, jakiś koniec, by rozpocząć nowe: żyć życiem konsekrowanym

w duchowości Adoratorek Krwi Chrystusa, zgodnie ze słowami pierwszego czyt. z liturgii: Pwt. 7.7 „Pan wybrał was i znalazł upodobanie, bo was umiłował”; bo wezwanie Boga jest przywilejem, zaufaniem, wyborem; jest miłością, która się dzieli i wzywa nas, by była częścią naszego życia. Pan Jezus was kocha, drogie siostry, nas kocha, dlatego posyła nas, by żyć pełnią tej miłości i tych osiem sióstr Córek Maryi Naszej Opiekunki dokonało tego wyboru, dołączając do nas, przyjmując naszą duchowość.

Liturgia była bardzo rozwinięta z zaangażowaniem wielu sióstr w niej uczestniczących; każda wg swoich darów ofiarowała Panu własny talent, będący znakiem prawdziwej wielkiej rodziny. Uroczystość uświetniły również siostry ze wspólnoty Domu Generalnego, które już poprzedniego wieczoru uczestniczyły w próbach śpiewu. Momentem szczególnie wzruszającym podczas ceremonii, było nałożenie „serduszka”, znaku

Ze Świata ASC

przynależności do naszego Zgromadzenia. Ten gest zatwierdził jedność tych ośmiu nowych sióstr z nami, ubogacając nas ich charyzmatem i doświadczeniem. Po skończonej celebracji

ofiarowały naszemu zgromadzeniu mocną naukę o odwadze, pokorze i wytrwałości, potwierdzając konsekwentnie drogę wyboru życia konsekrowanego, które jest mocnym świadectwem postawy:

przyszła czas na agapę, która odbywała się w klimacie święta, za dar zjednoczenia. Były życzenia, wzruszenia, emocje, obawy i refleksje, że kropla zjednoczona z oceanem, staje się

konsekwencją! Witamy ich, gotowe żyć razem mocnym doświadczeniem, pełnym znaczenia, na drodze wyznaczonej przez Pana, krocząc śladami Marii De Mattias, powierzając Jemu nasze

oceanem, tak jak Córki Maryi Naszej Opiekunki, od tego momentu, wcielone do nas, są Adorantkami Krwi Chrystusa.

sprawy pozwalamy dokończyć Jego dzieło.

Z głębokim uznaniem
dziękujemy tym siostram, że

s. Monica Rini ASC

Ze Świata ASC

Obszar Kontynentalny: Europa
Region Zagrzeb

Międzynarodowy charyzmat ASC

W planie formacji mojej pracy miałam możliwość doświadczenia międzynarodowości na jednym z uniwersytetów za granicą. W przeszłości podczas moich studiów doświadczyłam międzykulturowości, gdzie mogłam zaobserwować różnice w otwarciu się i nawiązaniu kontaktów wśród kolegów, którzy mieli doświadczenie międzynarodowe i nie oddalili się od kontekstu chorwackiego. Jako ASC, jesteśmy Zgromadzeniem międzynarodowym, ale często zadaję sobie pytanie, kiedy jesteśmy w stanie żyć tym, co mówimy, że mamy być? Dlatego poprosiłam moje przełożone, aby pozwoliły mi przebywać przez jakiś czas we wspólnocie Wichita – USA i pracować w dziale socjalnym na Newman University. Chciałam dzielić się zarówno moim charyzmatem ASC jak też moim profesjonalnym doświadczeniem na polu socjalnym w kontekście

międzynarodowym. To naprawdę był sukces podczas 40 dni pobytu w Wichita Center. Po pewnym zamieszaniu w życiu, które towarzyszy generalnie osobom średniego

wieku, i po mojej różnorodnej pracy apostołskiej, dotarłam do prawdziwej oazy pokoju i milczenia, które okazały się dla mnie balsamem na ranę.

Centrum Wichita jest pełne atmosfery duchowej i dynamiki wspólnotowej. Byłam bardzo dobrze przyjęta. Czułam się jakbym przeżywała czas nowicjatu, ale z perspektywą bardzo odmienną od tej mojej, kiedy miałam 18 i 19 lat. Miałam dużo czasu do refleksji, dzielenia się, na modlitwę... zauważyłam różnice kulturowe, te w prosty sposób są odrębne, ale nas ubogacają jako wspólnotę ASC. Zobaczyłam inne spojrzenie na duchowość, biorące pod uwagę elementy tradycji, ale równocześnie żyjąc głębokim wymiarem duchowym Krwi Chrystusa. Charyzmat ASC jest mocno akcentowany w Wichita, jest przeżywany całkowicie i wyrażany w różny sposób, szczególnie w poszanowaniu życia. Chcę też podkreślić piękny wymiar życia wspólnoty, które jest niewątpliwie świadectwem apostołskim. Przeżyłam piękne momenty komunii na modlitwie, w dzieleniu się, w rekreacji i podczas gry oraz w spotkaniach z Siostrami starszymi przebywającymi w Center

ASC Wiadomości Międzynarodowe Redakcja: Dom Generalny ASC | Via M. De Mattias, 10-00183, Rzym - Website: www.adoratrici-asc.org E-mail: redazioneasc@adoratrici-asc.org

Caritas. Miałam też okazję zobaczenia całej przekrój wiekowej siostr, od kandydatek, nowicjuszek aż po starsze... Wszystko było łaską i darem... Historia Uniwersytetu Wichita powstała we współpracy ASC z Duchem Świętym, który opatrnościowo im towarzyszył. Działalność edukacyjną rozpoczęto osiemdziesiąt cztery lata temu, którą zapoczątkowała wielka kobieta, Beata Niedermajer. Zobaczyłam kobietę zafascynowaną, która wraz ze stowarzyszonymi tamtego czasu, wierzyła w Opatrzność Bożą i nie bała się ryzyka, by zacząć naukę na najwyższym poziomie. Tego samego żywego ducha zobaczyłam dzisiaj, jako dziedzictwo i życie charyzmatem wśród ASC z Wichita. Bardzo mocno zawierają się Opatrzności Bożej i jednoczą się w rozwoju owej posługi. Dzisiaj Newman jest uniwersytetem nowoczesnym i prestiżowym, rozbudowanym w wielu sektorach: nauki przyrodnicze i społeczne a także różne kursy artystyczne. Charyzmat i duchowość ASC są zintegrowane z uniwersytetem; można to zauważyć w symbolu kaplicy, której dano ważne miejsce w przestrzeni uniwersyteckiej. Przy statule Marii De Mattias umieszczone są różne lampy, każda oznacza jeden region ASC, które symbolizują naszą wspólnotę międzynarodową. Są identyczne z tymi w Acuto, miejscu gdzie Ma-

ria De Mattias rozpoczęła swoją posługę walki z analfabetyzmem wśród kobiet i dzieci w tamtym czasie. Z podobnym celem Założycielki, by tworzyć lepszy świat, na Uniwersytecie Newman uczą różnych dyscyplin naukowych, które pomogą zmieniać ludzkość i

tworzyć nowy świat.

Bardzo doceniłam różnorodne zaangażowanie apostołskie i zajęcia Adoraterek Regionu USA. Siostry nie znają emerytury, bo pracują apostołsko do końca życia. Podobnie jak MDM, poświęcała się, aby odpowiedzieć na potrzeby swojego czasu, siostry w Wichita pracują z rodzinami imigranckimi, które nie mają dachu nad głową, kobietami będącymi ofiarami gwałtu, starszymi i chorymi. Jednym z istotnych

elementów apostołstwa Centrum Wichita jest grupa stowarzyszonych. Stowarzyszeni są bardzo żywotni i aktywni; razem z siostrami modlą się i pracują dla Królestwa Bożego. Podobało mi się też zaangażowanie we wspólnocie parafialnej. Byłam zafascynowana pobożnością i duchowością wiernych z różnych grup duszpasterskich i rolą Kościoła Katolickiego. Katolicy, nawet jeśli jest ich tylko 20%, są bardzo aktywni i rozpoznawalni. Poznałam też grupę parafialną, w której uczestniczą rodziny wielodzietne i miałam szczęście uczestniczyć w beatyfikacji O. Rothera, brata S. Marity, ASC. Z tej okazji spotkałam różne zgromadzenia zakonne i mogłam cieszyć się jednością w różnorodności. Duch Święty jest znakiem obecności, to On działa we wszystkim...

Nie jest możliwe wyrazić wszystkiego tego, co otrzymałam podczas mojego pobytu na gruncie amerykańskim. Jestem wdzięczna za otwartość siostr mojej prowincji Zagrzeb i regionu USA, które mi pozwoliły przeżyć to doświadczenie. Moja wdzięczność wyrazi się w tym, że przetłumaczę na j. chorwacki biografię Klementyny Zerr, kobiety wielkiej i ważnej dla obu Regionów.

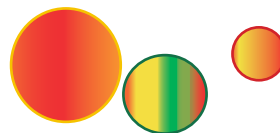
s. Zdrawka Leutar, asc

W Zgromadzeniu

16-18 listopada 2017

S. Dani Broughet uczestniczy w seminarium zorganizowanym przez GPIC (Sprawiedliwość, Pokój i Integralność Stworzenia) skierowane do animatorów i animatorek Sprawiedliwość i Pokój wewnątrz Zgromadzeń pt. "W duchu bez przemocy: styl polityki dla pokoju".

Kalendarz Zarządu Generalnego

20 listopada 2017 – 15 lutego 2018

S. Manuela Nocco spędzi pewien okres pracy i formacji do swojej posługi w Center Wichita.

24 listopada – 15 grudnia 2017

S. Nadia i S. Wiesława Przybyło udają się do Tanzanii, by spotkać się radą prowincjalną i na wizytację wspólną.

W radosnej atmosferze bliskich Świąt Bożego Narodzenia, spełniam swój obowiązek i składam serdeczne życzenia każdej. Niech Boskie Dzieciątko napełni wasze serce wszystkimi łaskami, których pragniecie.

MdM, 4 grudnia 1856

Powróciły do Domu Ojca

Region Italia
16 listopada 2017
s. Carolina Basile

